

שלא קיבל, הלא הבעה"ב כבר נפטר אף שלא רצה לקבל ודו"ק עכ"ד ודפח"ח.

★ ★

בגמ': קתני הבשר יצא לבית השריפה אלמא חולין שנשחטו וכו' ורמינהו וכו' א"ר אלעזר תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.

וכתב בספר יהושע (חלק פסקים וכתבים אות כה): ולכאורה קשה, דהוי ל"י למימר דהאי מתניתין סבר כר"ש דסבר חולין שנשחטו בעזרה בשריפה, כמבואר בקדושין פרק האיש מקדש דך נ"ח, דר"ש סובר דחולין שנשחטו בעזרה בשריפה וע"ז, ויש ליישב ודו"ק.

★ ★

וכתב הגאון ר' אלעזר הלוי הורביץ זצ"ל אב"ד ראהטין בקובץ כרם שלמה (שנה ט"ז קו' ד' ע' יד): לא קשה מידי, ועי' בתוס' שם ד"ה אלמא, דעיקר הקושיא על ר"מ, ע"כ הקשה מסתם משנה לקמן דאשם ודאי אינו כן, וסתם משנה ר' מאיר, ועכ"ז משני ר"א שם תברא מי ששנה זו לא שנה זו ע"כ.

דף כ"ה ע"א

במשנה: ר"א אומר. מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום וכו'.
שאל חכ"א להגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א: למ"ד מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום, האם חשיב נידר ונידב לענין שיקרב בכמה ככל נדרים ונדבות.

והשיב לו בספר שיח התורה (ע' רסג): אם אין מביא חטאת בכמה אין מביא אשם תלוי, דרחמנא תליי' בחטאת ע"כ.

★ ★

במשנה: ר"א אומר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום וכו'.
במזור (או"ח סי' א') כתב שאחר פרשת חטאת לא יאמר "יהי רצון כאילו הקרבתי חטאת", שהרי חטאת אינה באה נדבה, אבל אחר אשם יאמר, שהרי אשם תלוי באה בנדבה.

ופירש בבית יוסף שהטור סובר שלהלכה קיימא לן כר' אליעזר, שאף שחכמים חולקין עליו, מ"מ כיון שבבא בן בוטא עבד עובדא כוותי', יש לפסוק כמותו. גם בטור יו"ד (סי' ה') כתב שהשוחט לשם דבר שבא בנדר

ה' זכי' ומתנה סי' ט' ופנ"י ב"ק דף ק"י ע"ב, ושער המלך פ"ג מה' אישות [וקצוה"ח סי' רמ"ג סק"ד, ונתיבות שם סק"ח], והרי כאן אומרת הגמרא דכי לא מקבלין לה מניה הדרא למרא ולא נקראת עלי' שם מתנה, א"כ איך יצא ידי נתינה אם הכהן לא לקח.

ואפשר לחלק בין מתנה שהתורה זכתה ל' ובין מתנה בעלמא, כעין שאומרי' התוס' ב"ב (דף מ"ח ע"א) ד"ה אילימא דבמתנה שמחויב מה"ת הוה כמכר ותלוי' וזבין זביניה זבין, אבל תלויה ונתן לאו נתינה מקרו ודו"ק, וע' נדרים (דף מ"ג) דמה מתנה עד דאתי לרשות מקבל וכו' וע' ברא"ש שם, וע"כ דהפר"ח מחלק בין מתנה דרשות ובין מתנות כהונה, דבמתנות דרשות שכל זמן שלא בא לידו אין לו בה שום צד זכות, ממילא אם אינו רוצה לקבל לא נחשב כלל לשום נתינה, אבל במתנות שהתורה זכתה ליה, אף שאינו רוצה לקבל אבל הלא יש לו בה זכי' מצד שהתורה זכתה ליה, וע"כ אף שלא רצה ליקח, גם כן קיים מצות נתינה.

ובזה מיושב סתירת הפר"ח, דבסימן תרצ"ה באו"ח כתב הרמ"א ז"ל דהשולח משלוח מנות לרעהו ולא רצה לקבל או שמחל יצא, ותמה שם הפר"ח וז"ל תימא מניין לו זה עכ"ל, והלא לשיטתו דנתינה בע"כ שמה נתינה אף באינו רוצה ליקח, שוב ראיתי בכרכי יוסף שהעיר זאת, ולפי הנ"ל ניחא דמשלוח מנות לא דמי למתנות כהונה כנ"ל ודו"ק.

★ ★

ואפשר ליישב עוד הסתירה דהפר"ח, דשאני משלוח מנות דהחת"ס הסביר דכל ענין תקנת מרדכי את מצות משלוח מנות הוא ענין צדקה, כדי שלא לבייש את העניים שבושין כל השנה לקבל צדקה, עכשיו אם העשירים מקבלין, גם הם יקבלו נמצא אם אתה אומר שיוצאין בזה ששולחין אף אם אינו רוצה לקבל יעקר כל התקנה, דשוב העניים יתביישו ולא יקבלו ודו"ק.

וע' תוס' חולין קל"ג ע"א ד"ה משקל, דע"כ לא קיבל אביי המתנות שנתנו לו, כדי שיתנו למי שצריך לו יותר ממנו, אעפ"י שגם הוא לא הי' עשיר עיי"ש, נראה מזה שלא כדברי הפר"ח הנ"ל, דא"כ מאי הועיל אביי במה